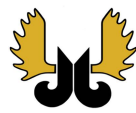

Lähettiläjä / Avsändare
SUOMEN RIISTAKESKUS
Sompiontie 1
00730 HELSINKI
029 431 2001

PÄÄTÖS
Pvm Nro
16.02.2024 2024-1-000-31881-6

Vastaanottaja / Mottagare
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

POIKKEUSLUPA RIISTANISÄKKÄILLE

Hakija	XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
HAKEMUS	Hakija on hakenut poikkeuslupaa seuraavasti: Haettava lupa voimassa 1 vuotta Eläinlaji ja lupamäärä: susi 1 kpl Eläinlaji ja haettu lupa-aika: susi 16.2.2024 - 7.3.2024 Hakemusalue: Pinta-ala 9700 ha - Lupa-alue 2024.pdf Poikkeusperusteet: SUSI Haen poikkeuslupaa ML 41 a §:n 1 momentin mukaisesti: -yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä Kielletyt menetelmät: - Haen lupaa poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetystä pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä koskevista kielloista seuraavasti: Poikkeuslupa keinotekoisen valonlähteen käyttöön. - Haen lupaa poiketa metsästyslain 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta seuraavasti: Lupa poiketa koiran kiinnipitovelvollisuudesta.
Hakemuksen perustelut	Syy siitä, miksi mm. kielletyt pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät ovat tarpeen: - susi: Valon käytön tarpeellisuus pimeän vuodenajan, sekä turvallisuuden takaamiseksi. Koiran käytöllä kohdennetaan ja varmennetaan oikea susiyksilö. Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta tai muusta perusteesta Vahingon suuruus: - susi: 0 €

Selvitys vahingosta:

- susi: -

Keino tai toimenpide:

- susi: Riistakeskuksen ko. alueelle myöntämän häirintäluvan (Nro 2024-1-000-31739-6) mukaisesti, ei ole hakemukseen rajatulla alueella havaittu kahden susiyksilön lisääntyntä ihmisarkuutta. Perustuen ko. alueen yksilöiden tarkkaan havainnointiin ja seurantaan sekä tapahtuneisiin karkoituksiin (4 kpl ja yksi SRVA- tehtävä), susiyksilöt ovat edelleen jatkaneet liikkumista taajaan asutulla alueella, sekä käyneet talon piha-alueella koiran kimppuun talon omistajan ollessa 10 metrin päässä koirastaan. Eläinlääkäri määrännyt koiralle lääkityksen saatujen vammojen hoitamiseksi. Yhden yksilön poistamisella pyritään lisätä ihmisarkuutta ja vähentää liikkumista hakemusalueen asutusten pihapiireissä. Havaintoja sekä yhteydenottoja on tehty alueella toimiville suurpetoyhdysmiehille, riistanhoitoyhdistykselle, sekä poliisiviranomaiselle lähes päivittäin. Ilmoitukset on kirjattu Tassu- järjestelmään. Vakavan turvallisuusuhan olemassaolo on ilmeinen. Alueen asukkaita on edelleen kehoitettu omatoimiseen hätyyttämiseen piha-alueiltaan, sekä ilmoitusten tekoon viipymättä.

Toimenpiteen vaikutukset:

- susi: Alueella suoritetuilla karkoituksilla ei ole ollut haluttua vaikutusta yksilöiden ihmisarkuuteen ja poistumiseen tiheään asutulta alueelta kuin hetkellisesti.

Poikkeusluvan kohteena olevan eläinlajin kannan tila ja käyttäytyminen alueella:

Yksilömäärä:

- susi: 2

Kuvaus käyttäytymisestä:

- susi: Alue kuuluu Läntisen Suomen susireviiriryppäiden keskiöön. Hakemukseen rajatulla alueella liikkuneet, ihmistä pelkäämättömät, poikkeavasti käyttäytyvät susiyksilöt, jotka edelleen enenevässä määrin liikkuneet sudelle poikkeusellisen epätyypillisellä, taajaan asutulla alueella. Alueen ympärillä olevat kiinteät perhelaumat ovat selkeästi rajattu pois haettavasta lupa-alueesta perustuen tarkkaan seurantaan ja todettuihin havaintoihin. Havainnot vahvistavat nykyisen tilannekuvan.

Välitoimenpiteet

13.2.2024 Lausunto, Sähköposti, Lounais -Suomen poliisilaitoksen lausunnon/tilanneraportin mukaan aikavälillä 15.1.2024 - 15.2.2024 Mynämäen kunnan alueelta on tullut 7 yhteydenottoa hätäkeskukselle koskien susia. Näistä 6 on hakemusalueelta. Poliisiviranomaisella ei ole voimassa toimenpiteitä liittyen suteen kyseisellä alueella kyseisellä ajanjaksolla.

PÄÄTÖS

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää poikkeusluvan seuraavasti:

Susi 1 kpl 17.2.2024 - 8.3.2024

Poikkeusedellytys

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohta: kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi susi, joka on tehnyt toistuvia pihakäyntejä päätöksen karttaliitteeseen rajatulta alueelta Ehdot-kohdassa

mainituin ehdoin edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueelle siihen muutoin säännösten edellyttämä oikeus.

Suomen riistakeskus on päättänyt myöntää hakijalle metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla luvan poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetystä kiellosta seuraavasti: Suden pyynnissä on sallittu keinotekoiset valonlähteet.

Lisäksi myönnetään lupa poiketa metsästyslain 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta, siten että ajava koira on sallittu käyttää poikkeuspyynnissä.

Ehdot

Poikkeusluvan ehdot ovat seuraavat:

Tämän poikkeusluvan nojalla voidaan pyytää päätöksen karttaliitteessä rajatuilla alueilla edellyttäen, että luvan käyttäjällä on alueella siihen muutoin metsästyslain säännösten edellyttämä oikeus.

Poikkeusluvalla voidaan metsästää yksi susi, mikäli susi havaitaan poikkeusluvan voimassaoloaikana hakemusalueen asutuksen piha-alueella tai susi on käyttäytynyt pelottomasti ihmisen läheisyydessä. Piha-alueella tarkoitetaan asuin- tai tuotantorakennusten muodostamaa hoidettua aluetta.

Pyynti voidaan toteuttaa siten, että vahditaan piha-alueella. Pyynti voidaan myös toteuttaa pihahavainnon jälkeen tai tilanteen jälkeen, jossa susi on käyttäytynyt pelottomasti ihmistä kohtaan, varmistamalla jäljittämällä kytketyllä koiralla tai lumipeitteen ollessa maassa katkeamattomalla jäljityksellä, että pyynnin kohteena on piha-alueella vieraillut tai muuten pelottomasti käyttäytynyt susi.

Poikkeusluvan käyttäjän tulee ottaa huomioon, että oikeudesta metsästää luonnonsuojelulain mukaisilla suojelualueilla on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tai määrätään.

Poikkeusluvan käyttötarkoituksen vuoksi lupaa ei saa käyttää kaupallisessa tarkoituksessa.

Toimenpiteiden suorittamiseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 40 henkilöä.

Poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyslain 30 §:n perusteella metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästysasetuksen 23 §:n 3 momentin mukaan karhun, suden, ahman ja ilveksen metsästyksen johtajan tulee: 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästykseseen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; sekä 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan.

Metsästysasetuksen 23 §:n 4 momentin mukaan suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle. Ilmoitus tehdään asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle sähköpostilla. Riistanhoitoyhdistyksen sähköpostiosoite: mynamaki@rhy.riista.fi.

Metsästysasetuksen 23 §:n 5 momentin mukaan seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä. Metsästyksen johtajan tai varajohtajan ei kuitenkaan ole oltava läsnä, jos metsästys

tapahtuu vahtimalla. Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

Poikkeusluvan nojalla pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle ennen ryhtymistä. Lisäksi jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava Lounais-Suomen poliisilaitokselle. Ilmoitus lähetetään Lounais-Suomen poliisilaitokselle osoitteeseen tilannekeskus.turku@poliisi.fi

Poikkeusluvan nojalla saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava Luonnonvarakeskukselle oheisena liitteenä olevan ohjeen mukaisesti. Poikkeusluvan saajan on otettava yhteyttä Luonnonvarakeskuksen suurpetotutkimukseen asiasta sopimiseksi.

Poikkeuslupa oikeuttaa käyttämään pyynnissä metsästyslain 33 §:n estämättä keinovaloa ja metsästyslain 51 §:n 1 momentin estämättä ajavaa koiraa.

Poikkeusluvan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle, poliisille, poikkeusluvan nojalla tapahtuneen pyynnin tuloksesta:

- 1) ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi, taikka
- 2) jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, ensimmäisenä arkipäivänä poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Ilmoitus on tehtävä Suomen riistakeskukselle ensisijaisesti oma.riista.fi -palvelussa tai, jos sen käyttäminen ei ole mahdollista, niin vaihtoehtoisesti sähköpostilla Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle osoitteeseen varsinais-suomi@riista.fi. Ilmoitus poliisille toimitetaan sähköpostilla osoitteeseen kirjaamo.lounais-suomi@poliisi.fi

Ilmoituksessa on mainittava tämän poikkeusluvan numero, saalisyksilö/pyydystettyjen eläinten määrä, sen sukupuoli, pyyntiajankohta ja pyyntipaikan koordinaatit. Lisäksi on ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Lisäksi on tehtävä välittömästi tekstiviestillä saalisilmoitus Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle. Tekstiviestillä on ilmoitettava, kun susi on saatu saaliiksi ja tieto pyynnin aloituspaikasta. Suomen riistakeskuksen puhelinnumero on: 029 431 2342, Jörgen Hermansson

Lisäksi luvansaajan on raportoitava Suomen riistakeskukselle poikkeusluvan voimassaoloaikana tapahtuneet metsästystapahtumat. Raporttiin on kirjattava jokainen metsästyskertta, käytetyt menetelmät, ajankohta, metsästyksen osallistuneiden henkilöiden määrä, metsästystapahtuman kulku ja vaikutus. Metsästyksen kulku jäljityksineen on merkittävä kartalle. Raportti lähetetään Suomen riistakeskukselle osoitteeseen varsinais-suomi@riista.fi. Raportti on toimitettava viimeistään 7 vuorokauden kuluttua poikkeusluvan voimassaolon päättymisestä.

Metsään haavoittuneena jääneestä sudesta on viipymättä ilmoitettava poliisille ja Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle.

Jos pyynnissä saadaan saaliiksi pannoitettu susi, on panta toimitettava

välittömästi Suomen riistakeskuksen Varsinais-Suomen aluetoimistolle.

Pyynnissä on muutoin noudatettava mitä metsästyslaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä määrätään. Lisäksi on noudatettava, mitä muussa lainsäädännössä säädetään taikka viranomaisten antamissa päätöksissä tai määräyksissä määrätään sekä niitä yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia ehtoja, jotka on asetettu luvansaaajan aluetta koskeviin metsästysoikeuksiin tai -lupiin.

Päätöksen perustelut

KESKEISET SOVELLETUT SÄÄNNÖKSET

Susi on aina rauhoitettu metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädettyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi,
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi,
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädettyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädettyistä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista, 34 §:n nojalla annetun valtioneuvoston asetuksen säännöksistä, 35 §:ssä säädettyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä ja 51 §:n 1 momentissa säädetystä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä, 5 §:ssä poikkeusluvan voimassaoloajasta sekä 7 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta.

Metsästyslaissa säädettyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n mukaan Suomen riistakeskuksen on metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 1–3 kohdassa säädettyjä poikkeusluvan myöntämisedellytyksiä arvioidessaan selvitettävä:

- 1) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin kanta haetulla poikkeuslupa-alueella, maakunnassa sekä koko valtakunnassa,
- 2) poikkeusluvan kohteena olevan riistaeläinlajin yksilön käyttäytyminen

haetulla poikkeuslupa-alueella,

3) tarvittaessa viranomaisten, julkisia hallintotehtäviä hoitavien organisaatioiden ja tutkimuslaitosten tiedot, jotka liittyvät poikkeuslupan hakuperusteeseen ja

4) toimenpiteet, jotka poikkeuslupan sijasta voitaisiin toteuttaa.

Suomen riistakeskuksen on kirjattava selvityksen keskeiset tulokset poikkeuslupapäätökseen.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteella myönnettyssä suttu koskevassa poikkeusluvassa on määrättävä, että pyyntiin osallistuvien henkilöiden nimet on ilmoitettava alueen poliisilaitokselle ennen pyyntiin ryhtymistä ja että jokaisesta pyyntiin lähdöstä ja pyyntialueesta on etukäteen ilmoitettava poliisilaitokselle. Jos pyynti tapahtuu kunnassa, johon kuuluu rajavyöhykettä, edellä mainitut tiedot on määrättävä ilmoitettavaksi myös rajavartiolaitokselle.

Lisäksi metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:ssä säädetään, että poikkeuslupa voidaan myöntää enintään 21 vuorokauden ajaksi.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 7 §:n mukaan poikkeuslupan saajan on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle ja poliisille ahman, ilveksen, karhun, saukon ja suden pyynnin tuloksesta ensimmäisenä arkipäivänä siitä, kun poikkeusluvassa tarkoitettu riistaeläin on tullut pyydystetyksi taikka, jos riistaeläin on jäänyt pyydystämättä, poikkeuslupan voimassaolon päättymisestä. Ilmoituksessa on mainittava pyydystettyjen eläinten määrä ja pyyntipaikan koordinaatit. Nisäkkäiden osalta on ilmoitettava myös pyyntiajankohta ja sukupuoli. Lisäksi metsästyslain 38 b §:n mukaan on saalisrekisteriin ilmoitettava metsästäjän nimi ja metsästäjännumero.

Metsästyslain 41 §:n 5 momentin mukaan poikkeuslupien nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Rajoittamisesta säädetään tarkemmin poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksestä poronhoitoalueen ulkopuolella annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa. Poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksestä metsästysvuonna 2023–2024 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1071/2023) 1 §:n mukaan aikavälillä 8.12.2023–31.7.2024 poikkeuslupan perusteella saaliiksi saatujen susien määrä saa olla enintään 28 yksilöä poronhoitoalueen ulkopuolella. Asetuksen 2 §:n mukaan säädettyyn määrään ei lueta susia, jotka on saatu saaliiksi ennen asetuksen voimaantuloa. Asetuksen 2 §:ssä todetaan edelleen, että säädettyyn määrään luetaan poliisin määräyksellä poistetut, liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on linjannut susikannan hoitoa Suomen susikannan hoitosuunnitelmassa. Susikannan hoitosuunnitelma on vahvistettu 5.11.2019.

Hoitosuunnitelman päivityksessä kohdassa ”Reagointi toistuvaa haittaa ja ongelmia sekä vahinkoja tai uhkaa aiheuttaviin susiin” todetaan seuraavaa:

"Haittaa tuottavaan susiyksilöön voidaan puuttua Suomen riistakeskuksen poikkeusluvalla tai poliisin määräyksellä. Osa susireviireillä asuvista kansalaisista kokee, että poliisi ei puutu tai puuttuu vasta äärimmäisissä tapauksissa suden tuomaan turvallisuushkaan. Vahinkoperusteisen poikkeusluvan hakeminen Suomen riistakeskukselta koetaan hankalaksi ja luvan saamisen kriteerit kohtuuttomiksi. Niissä tapauksissa, kun poikkeuslupa on saatu, tekevät poikkeusluvan tiukat ehdot suden pyytämisen vaikeaksi. Näin on syntynyt tilanne, jossa paikalliset kokevat, ettei heillä ole keinoja puuttua ongelmia tuottavien susien käyttäytymiseen. Tällöin voi nousta tunne, että viranomaiset tai riistahallinto eivät ota paikallistasolla koettuja huolia vakavasti."

"Poliisilaissa on säädetty poliisimiehen oikeudesta ottaa kiinni ja viimesijaisena keinona lopettaa eläin, joka aiheuttaa vaaraa ihmisen hengelle, terveydelle tai huomattavaa vahinkoa omaisuudelle. Eduskunnan oikeusasiamiehen ratkaisukannanotossa on todettu poliisilain käyttöalan rajoitukset. Oikeusasiamiehen mukaan poliisilain soveltamisalaksi jää lähinnä reagoiminen sellaisiin nopeasti yhä uhkaavammaksi kehittyviin, ihmisen hengelle tai terveydelle vaaraa aiheuttaviin taikka omaisuudelle huomattavaa vaaraa aiheuttaviin tilanteisiin, joissa ei ole aikaa selvittää metsästyslain tai -asetusten soveltamisedellytyksiä."

"Erityisesti on huomioitu, että poliisilain mukaisesti toteutettujen susiyksilöiden poistojen tarkoituksena ei ole toimia ennakoivana tai kantaa säätelevänä tekijänä. Niissä yleistä turvallisuutta heikentävissä tilanteissa, jotka eivät ole poliisilain soveltamisen näkökulmasta välittömiä, mutta jotka kuitenkin ovat toistuvia, on Suomen riistakeskuksella toimivalta arvioida tilannetta ja toimia metsästyslaissa säädetyin edellytyksin."

"Sudet aiheuttavat vahinkoja myös tuotanto- ja kotieläimille, joista vahingot kohdistuvat lähinnä poro- ja lammastalouteen sekä koiriin. Maa- ja metsätalousministeriön koolle kutsuman erävalvonnan yhteistyöryhmän linjausten mukaan päätökset omaisuusvahinkoja aiheuttavien susien poistamisesta kuuluvat pääasiassa Suomen riistakeskuksen toimivaltaan. Linjaus pohjautuu oikeuskanslerin ja oikeusasiamiehen ratkaisuihin. Jos omaisuusvahinkoihin liittyy uhkaa myös ihmisten turvallisuudelle, tällöin myös poliisi toteuttaa tapauskohtaista harkintaa."

"Lähtökohtana on, että koti- ja tuotantoeläimille aiheutuvia vahinkoja pyritään estämään ennalta. Niissä tilanteissa, joissa sudet aiheuttavat erityisen merkittäviä vahinkoja, eikä ennaltaehkäisystä ole riittävää apua, susi on mahdollista tappaa vahinkoperusteisella poikkeusluvalla. Suomen riistakeskus tekee näistä poikkeusluvista päätökset metsästyslain sekä valtioneuvoston asetuksen perusteella. Lisäksi eri oikeusasteiden ratkaisut linjaavat poikkeuslupapäätöksiä. Metsästyslaissa on säädetty ne edellytykset, joita Suomen riistakeskuksen tulee tapauskohtaisesti arvioida poikkeuslupaa myönnettäessä. Arvioitavia asioita ovat muun tyydyttävän ratkaisun käyttö vahinkojen ehkäisemiseksi, suotuisan suojelutason säilyminen sekä se pystytäänkö poikkeuksella ehkäisemään erityisen merkittävien vahinkojen syntymistä. Jokaisessa vahinkotapauksessa tehdään tilannekohtaista arviointia, eikä yleislinjausta päätöksenteolle voida luoda."

Lisäksi Poliisihallitus on täsmentänyt ohjeistusta poliisilaitoksille tässä asiakokonaisuudessa. Uusin päivitetty ohje on julkaistu 10.2.2022. Ohjeistuksen mukaisesti tämä käsittelyssä oleva asia kuuluu Suomen

riistakeskuksen toimivaltaan.

NATURA-ARVIOINNIN TARVE

Natura-arviointia ei ole tarve tehdä, koska Suomella on poikkeus suden osalta luontodirektiivin II-liitteen velvoitteista.

SUOTUISAN SUOJELUN TASO

Susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeinä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin eläinlajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Suomessa susi on ollut metsästyslain 37 §:n 3 momentin nojalla 1.3.2011 lukien aina rauhoitettu.

Luontodirektiivin mukaan lajin suojelun taso katsotaan suotuisaksi, kun kyseisen lajin kannan kehittymistä koskevat tiedot osoittavat, että tämä laji pystyy pitkällä aikavälillä selviytymään luonnollisten elinympäristöjensä elinkelpoisena osana, ja lajin luontainen levinneisyysalue ei pienene eikä ole vaarassa pienentyä ennakoitavissa olevassa tulevaisuudessa, ja lajin kantojen pitkäaikaiseksi säilymiseksi on ja tulee todennäköisesti olemaan riittävän laaja elinympäristö. Suotuisan suojelun tason määrittely tehdään luontodirektiivin 17 artiklan mukaisessa menettelyssä.

Vahvistetun susikannan hoitosuunnitelman mukaan suotuisa suojelun taso saavutetaan turvaamalla kunkin susilauman elinvoimaisuus. Suomi on pitkään tavoitellut suotuisaa suojelun tasoa tiukan suojelun keinoin, siinä kuitenkin onnistumatta. Susikannan suojelu onnistuu vain, jos susien kanssa samalla alueella asuvien ja toimivien ihmisten huolet ja tarpeet otetaan kannanhallinnassa huomioon. Uudella reviiriakohtaisella tarkastelulla pystytään paremmin turvaamaan susilaumojen elinvoimaisuus ja paikallisten toimijoiden mukanaolo susikannan hoidon suunnittelussa ja toimeenpanossa.

Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan pienin elinvoimainen susikanta on 25 lisääntyvää paria. Tämä tavoite on mahdollista saavuttaa poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella, jossa on riittävästi elintilaa vähimmäistavoitteen suuruiselle susikannalle siten, että myös vahingot siellä pysyvät kohtuullisina. Laumojen määrää sekä susikannan ja laumojen elinvoimaisuutta arvioidaan vuosittain Luonnonvarakeskuksen suorittaman kanta-arvion avulla.

Luonnonvarakeskus on julkaissut 14.6.2023 viimeisimmän arvionsa Suomen susikannan tilasta (Susikanta Suomessa maaliskuussa 2023, Heikkinen, Samuli; Valtonen, Mia; Johansson, Helena; Helle, Inari; Herrero, Annika; Mäntyniemi, Samu; Kojola, Ilpo). Julkaisun pysyvä osoite on <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-380-744-0>. Kanta-arvion sisältö avataan tarkemmin myöhemmin tämän päätöksen perusteluissa.

Luonnonvarakeskus on arvioinut susikannan kestävän vähentymättä kokonaispoistuman, joka poistaa kannan yksilöistä 30 % vuodessa (19.1.2015, Dnro 51/00 04 05/2015). Arviossa oletetaan, ettei pyynti ole selvästi valikoivaa suden iän, sukupuolen tai lisääntymisstatuksen suhteen.

Susilauman kyseessä ollessa susilauman elinvoimaisuuden turvaamiseksi

poikkeuslupan käytössä tulee pyrkiä valikoimaan pyydettyä yksilö. Pyynti tulee pyrkiä kohdistamaan lauman nuoreen yksilöön, jolloin todennäköisimmät vaikutuksen lauman elinvoimaisuudelle jäävät vähäisimmiksi. Susilauman johtavan alfayksilön tappamisen vaikutukset ovat hyvin tilannesidonnaisia ja mahdolliset vaikutukset moninaisia. Erityisesti alfanaaraan tappaminen voi johtaa lauman elinvoimaisuuden heikkenemiseen tai lauman häviämiseen. Keskeistä on, pystyykö toinen naaras ottamaan tapetun yksilön paikan. Toisaalta alueen susimäärä saattaa myös kasvaa, jos nuoret yksilöt eivät lähde hakemaan uutta elinaluetta johtavan yksilön menettämisen jälkeen. Alfayksilön tappaminen voi johtaa myös lauman aiheuttamien ongelmien ja haittojen määrän kasvuun. Alfauroksen tappaminen voi johtaa myös siihen, että lauman saalistustehokkuus laskee. Jos susireviiriltä sen sijaan pyydetään iäkäs naaras, joka korvautuu nuoremmalla naaraalla, paikallinen susilauma saattaa olla aikaisempaa elinvoimaisempi. Poikkeuslupaa myönnettäessä laumaan on siksi kiinnitettävä huomiota pyynnin kohteena olevan lauman yksilömäärään. Metsästyksen vaikutukset susilaumalle ovat vähäisimmät, vaikka se kohdistuisi alfayksilöönkin, kun lauman yksilömäärä on riittävän suuri ja lähiseudulla on muitakin elinvoimaisia susilaumoja.

Jos olemassa olevaa tutkimustietoa (ks. Borg ym. 2014; Journal of Animal Ecology (DOI 10.111/1365-2656-12256) suhteutetaan Suomen susikannalle ominaiseen laumakokoon, voidaan olettaa, että lauma häviää molempien alfojen poistumisen seurauksena suuremmalla kuin 75 %:n todennäköisyydellä. Yhden alfan poistumisen vaikutus on yhteydessä alfan sukupuoleen: naaraan poistumisen jälkeen pysyvyyden todennäköisyys on noin 50 % ja uroksen poistumisen jälkeen noin 80 %. Metsästyksen ajoittuminen kevättalveen, lähelle suden pariutumiskautta, on omiaan pienentämään samana vuonna tapahtuvan lisääntymisen todennäköisyyttä, mutta alfan poistumisen ajoittuminen ei välttämättä heijastu lauman pysyvyyteen pidemmällä aikavälillä. Lisäksi tietyn reviirin uudelleenasettamisen aikataulu on Luonnonvarakeskuksen julkaisemattoman aineiston mukaan yhteydessä maantieteellisiin etäisyyksiin, joita laumasta tyhjentyneellä reviirillä on lähimpiin susilaumoihin.

Korkein hallinto-oikeus on todennut päätöksessään (10.9.2006, taltionro 1499) seuraavasti: poikkeusluvasta päättävä taho (Suomen riistakeskus) on velvollinen varmistamaan, että kukin päätös on luontodirektiivin ja kansallisten säädösten mukainen, niin että kulloinkin kysymyksessä oleva metsästys ei vaaranna suotuisaa suojelutasoa ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa jatkuvasti susisaalista (Suomen riistakeskuksen tekemien päätösten nojalla saaliiksi saadut sudet ja poliisilain nojalla saaliiksi saadut sudet) sekä susien muita kuolinsyitä (kuten tietoon tulleet salametsästystapaukset sekä liikenteessä tai muutoin tietoon tulleet kuolleet sudet). Lisäksi Suomen riistakeskus seuraa erityisesti alfanaaraiden päätymistä saaliiksi yhdessä Luonnonvarakeskuksen kanssa.

Elokuun 2023 alussa alkaneen metsästysvuoden 2023–2024 aikana on Suomen riistakeskuksen tietoon tullut 59 kuollutta sutta, joista 48 sutta poronhoitoalueelta ja 11 sutta poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Aiemmina vuosina osalta tiedossa oleva susien kuolleisuus on ollut seuraava:

Metsästysvuonna 2017-18 yhteensä 26 sutta, joista 8 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2018-19 yhteensä 25 sutta, joista 12 poronhoitoalueelta ja 13 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2019-20 yhteensä 35 sutta, joista 17 poronhoitoalueelta ja 18 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2020-21 yhteensä 43 sutta, joista 21 poronhoitoalueelta ja 22 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2021-22 yhteensä 40 sutta, joista 24 poronhoitoalueelta ja 16 poronhoitoalueen ulkopuolelta.

Metsästysvuonna 2022-23 yhteensä 64 sutta, joista 48 poronhoitoalueelta ja 16 poronhoitoalueen ulkopuolelta

Tällä hetkellä (14.2.2024) ei ole voimassa Suomen riistakeskuksen myöntämiä vahinkoperusteisia poikkeuslupia.

Viime vuosien tarkastelun perusteella voidaan todeta, että susien kuolleisuus on painottunut poronhoitoalueelle.

Susi kuuluu poronhoitoalueella luontodirektiivin liitteeseen V, mikä tarkoittaa, että suden metsästys on lähtökohtaisesti mahdollista. Sääntely poronhoitoalueella on siten lievempää kuin muualla Suomessa. Sudet aiheuttavat poronhoitoalueella niin mittavia vahinkoja, että niitä on jouduttu poistamaan. Sen sijaan poronhoitoalueen ulkopuolella susi kuuluu luontodirektiivin liitteen IV ns. tiukasti suojeltuihin lajeihin.

Poronhoitoalueen ulkopuolisen Suomen alueella on sudelle riittävästi elintilaa suotuisan suojelutason säilyttämiseksi tai sen saavuttamiseksi liitteen IV a vaatimin tiukan suojelun keinoin. Lisäksi edellä mainitussa suotuisan suojelutason viitearvojen määrittämisen loppuraportissa susille soveltuvaa elinympäristö ja saaliseläinlajistoanalyysiä on tehty vain poronhoitoalueen ulkopuolisella alueella, jossa susi kuuluu luontodirektiivin liitteeseen IV a.

Verrattaessa Luonnonvarakeskuksen viimeisimpiä kanta-arvioita ja huomioiden vuotuista tietoon tullutta kuolleisuutta, voidaan todeta, että tällä päätöksellä sallittu yhden suden tappaminen ei vaaranna suotuisan suojelun tason saavuttamista.

Kokonaan Suomen puolella oleva susikanta on kasvanut joka vuosi vuodesta 2017 lähtien tietoon tulleella kuolleisuudella, joka on ollut välillä 13–22 sutta / metsästysvuosi poronhoitoalueen ulkopuolella.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-342/05 (komissio v. Suomi) 14.6.2007 antaman tuomion 29 kohdassa todetaan seuraavaa: Näin ollen tällaisia poikkeuksia voidaan myöntää poikkeuksellisesti silloin, kun on asianmukaisesti osoitettu, että niillä ei entisestään huononnetta kyseisten kantojen epäsuotuisaa suojelun tasoa tai estetä kyseisten kantojen suotuisan suojelun tason ennalleen saattamista. Samaan tapaan kuin komissio on todennut luontodirektiivissä tarkoitettua yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta antamissaan ohjeissa (Guidance document on the strict protection of animal species of community interest provided by the Habitats Directive 92/43/EEC, lopullinen versio, helmikuu 2007), ja etenkin näiden ohjeiden III osaston 47-51 kohdassa tekemissään päätelmissä, voidaan todeta, että ei ole suljettu pois, että vähäisen yksilömäärän tappaminen ei vaikuta luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tavoitteeseen, joka on susikantojen suotuisan suojelun tason säilyttäminen niiden luontaisella levinneisyysalueella.

Tuomion mukaan tällainen vähäinen poikkeus on asianomaisen lajin kannalta neutraali.

Edellä mainittuihin tietoihin perustuvassa päätösharkinnassa on otettu myös huomioon se, ettei sallitusta pyynnistä aiheudu merkittävän kielteisen vaikutuksen vaaraa kyseessä olevien populaatioiden rakenteelle (ks. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisu, C-674/17), koska tilanteessa on kyse ainoastaan yhden suden poistamisesta. Näin ollen sallittu toimenpide ei myöskään vaaranna susikannan rakennetta alueella.

Tämän poikkeuslupapäätöksen perusteena on edellä kuvatut tiedot ja linjaukset ja samalla on huomioitu muut aiemmin tehdyt päätökset ja Suomen riistakeskuksen seuraaman susisaaliin sekä muun kuolleisuuden määrän. Suomen riistakeskus katsoo, että vaikka tässä tapauksessa myönnetään poikkeuslupa, niin poikkeamisella ei haitata suotuisan suojelun tason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN RIISTAELÄIMEN KANTA HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA, MAAKUNNASSA SEKÄ KOKO VALTAKUNNASSA

Susikannan tila valtakunnassa

Luonnonvarakeskuksen viimeisimmän kanta-arvion (14.6.2023) mukaan susien yksilömäärä on kasvanut noin seitsemällä prosentilla ja perhelaumojen määrä noin 14 prosentilla maaliskuun 2022 tilanteeseen verrattuna.

Maaliskuussa 2023 Suomessa oli todennäköisimmin yhteensä 62 parin tai perhelauman asuttamaa susireviiriä (90 % todennäköisyysväli: 59–64). Perhelaumojen todennäköisin määrä oli 42 (40–46) ja parin asuttamien reviireiden määrä vastaavasti 19 (16–23). Kokonaan Suomen puolella oli 35 perhelaumaa (33–39) ja 17 paria (14–21). Laumareviireistä seitsemän (6–7) ja parin reviireistä kaksi (2–3) sijaitsi Suomen itäisen valtakunnanrajan molemmin puolin (ns. rajareviirit). Läntisessä Suomessa oli 28 (26–31) perhelauman ja 11 (8–14) parin asuttamaa reviiriä, vastaavasti itäisessä Suomessa arvioitiin olleen 13 (12–14) perhelaumaa ja kahdeksan (6–10) paria. Poronhoitoalueella arvioitiin liikkuneen yhden (0–1) lauman.

Suomessa havaittujen perhelaumojen määrä oli maaliskuussa 2023 noin 14 % suurempi kuin maaliskuussa 2022. Parien määrä oli noin 17 % pienempi kuin vuonna 2022. Verrattaessa kokonaan Suomen puolella liikkuneiden laumojen todennäköisintä määrää vuotta aiempaan arvioon kasvuksi saadaan 9 %, kun taas kokonaan Suomen puolella eläviä pareja on 19 % vähemmän.

Suomen susikannan koko on kuluvalle vuosituhannella vaihdellut voimakkaasti. Susikanta on kasvanut yhtäjaksoisesti vuodesta 2017. Reviirien statuksen (perhelauma, pari) ja laumojen yksilömäärien arviointiin käytettiin kultakin tarkasteltavalta alueelta kirjattuja havaintoja, tunnettua kuolleisuutta sekä DNA-analyyseja. Lisäksi osassa reviireitä on tehty erillistä maastotyötä. Vuodenkierrossa susien määrä on pienimmillään maaliskuussa ennen huhti–toukokuussa tapahtuvaa pentujen syntymistä. Susikannan muuttumista maaliskuun jälkeen kuvataan populaatiomallilla, joka perustuu tutkimustietoon suden pentutuotosta ja kuolleisuudesta. Jos kannanhoidollista metsästystä ei tapahdu, susilaumojen ennustetaan olevan

vuoden 2023 marraskuussa 30–55 (90 % todennäköisyydellä) ja vuoden 2024 maaliskuussa 27–51.

Susikannan tila riistakeskusalueella

Läntisessä Suomessa erottuu vahvimman susikannan alueena Varsinais-Suomen, Satakunnan eteläosien, läntisen Uudenmaan, Etelä-Hämeen länsiosan ja Pohjois-Hämeen lounaisosan muodostama alue, missä oli noin kolmasosa Suomen kaikista susireviireistä

Kanta-arvion mukaan Varsinais-Suomen maakunnan alueella tai osittain sen alueella oli maaliskuussa 2023 kaksitoista susireviiriä.

Tuorein virallinen kannanarvio kuvaa tilanetta maaliskuussa 2023. Tämän jälkeen on syntynyt kokonaan uusi susisukupolvi. Alustavien Riistavahinkorekisteriin merkittyjen havaintojen perusteella Varsinais-Suomen susitilanne ei ole heikentynyt.

Susikannan tila hakemusalueella

Hakemusalue sijaitsee keskellä Varsinais-Suomen tiheintä susialuetta, jossa reviirit ovat pieniä ja laumat suuria. Hakemusalue sijaitsee kolmen susireviirin (Mynämäki, Kaivola ja Vehmaa) rajavyöhykkeellä. Syksyn havaintojen perusteella kaikissa kolmessa reviireissä on tällä hetkellä pentuelauma. Hakijan ilmoittamien havaintojen ja myös riistavahinkorekisteriin ilmoitettujen havaintojen perusteella kolmen reviirin raja-alueella liikkuu kaksi sutta. Hakijan mukaan yksilöt eivät liiku ympärillä olevien reviirilaumojen kanssa, joiden ydinalueet ovat etäänä ko hakemusalueesta. On todennäköistä että kyseset sudet ovat jollakin lailla sukua ympärillä oleviin laumoihin, mutta eivät ole kysesisten reviirien alfa-yksilöitä. Varmaa tietoa ko yksilöiden statuksesta ei ole saatavilla.

POIKKEUSLUVAN KOHTEENA OLEVAN ELÄINLAJIN YKSILÖN TAI YKSILÖIDEN KÄYTTÄYTYMINEN HAETULLA POIKKEUSLUPA-ALUEELLA

Alue on pääosin taajaan asuttua avointa maaseutualuetta, jossa useita pieniä taajamia/kyliä. Pohjoisessa on Kivikylän pieni taajama kaakkoisreunassa Mynämäen kuntakeskus, ja etelässä Mietoisten taajama.

Ko. olevista susista on loppusyksyn aikana tehty havaintoja avoimessa tiheästi asutussa maaseutumaisemassa ja jopa taajamissa.

Tilannekuvaus 5.1.2024. Susia on ajanjaksolla 1.12.2023 - 5.1.2024 menneen vierailut samalla pihalla ainakin 4 kertaa. Yksilömäärät on vaihdellut 1-2. Ko. sudet ovat liikkuneen myös muutoin hakemusalueella lähellä asutusta ja pihoilla. Tämän lisäksi on lukuisia epävirallisia havaintoja ja varmistamattomia havaintoja susista alueella. Havaintojen perusteella susien liikkumista asutuksen tuntumassa voidaan kyseisellä alueella pitää säännöllisenä.

Karkotushakemusalueella joka oli noin 10 000 ha suuri on riistavahinkorekisterin tietojen mukaan 1.12.2023 - 5.1.2024 välisenä aikana kirjattu virallisia susihavaintotapahtumia 46 kertaa, joissa on yhteensä

havaittu 102 sutta. Näistä alle 100 metrin etäisyydellä asutuksesta on kirjattu 20 kertaa, joissa on havaittu yhteensä 43 sutta. Lisäksi sudet ovat hyökänneet koiran kimppuun kerran.

Ajanjaksona 6.1.- 26.1.2024 alueella on ollut voimassa Suomen riistakeskuksen karkotuslupa. Karkotuksia suoritettiin lupa-aikana 5 kertaa

Tilanne nyt, karkotusjakson jälkeen

Karkotusjakson jälkeen susien liikkeet seurattiin tiiviisti ja hakemusalueella on riistavahinkorekisterin tietojen mukaan 26.1 – 15.2.2024 välisenä aikana kirjattu susihavaintotapahtumia 20 kertaa, joissa on yhteensä havaittu 31 sutta. Näistä alle 100 metrin etäisyydellä asutuksesta on kirjattu 14 kertaa, joissa on havaittu 24 sutta. Havainnoista suurin osa on jälkihavaintoja 1-2 sudesta, mutta myös näköhavaintoja.

15.1.2024 - 15.2.2024 Mynämäen kunnan alueelta on tullut 7 yhteydenottoa hätäkeskukselle koskien susia. Näistä 6 on hakemusalueelta.

Toistuvista karkotuksista huolimatta sudet oleskelivat edelleen alueella ja käyttäytyivät edelleen samalla tavalla aiheuttaen yhä kasvavan vakavan vaaran riski ihmisille. Alueelle ilmestynyt susikaksikko liikkuu edelleen pihapiireissä, asutuksen ja tuotantorakennusten ympärillä. Tämän lisäksi on lukuisia epävirallisia havaintoja ja varmistamattomia havaintoja susista alueella. Havaintojen perusteella susien liikkumista asutuksen tuntumassa voidaan kyseisellä alueella pitää säännöllisenä.

Hakemusalueen ympärillä on vakiintuneita susilaumojia. Lähialueella olevat reviirit ovat vierekkäin ja alueelle on viime vuosina syntynyt paljon susia. Kyseessä olevat sudet eivät todennäköisesti kuulu näihin laumoihin. Ko suden/susien käyttäytyminen on edennyt huolestuttavampaan ei toivottuun suuntaan.

Ko. sudet on havaittu ja seurattu tiiviisti petoyhdyshenkilöiden toimesta. Havainnot indikoivat selvästi, että ko. sudet liikkuvat melko pienellä alueella eivätkä kuulu ympärillä oleviin ydinperhelaumoihin.

VIRANOMAISTEN, JULKISIA HALLINTOTEHTÄVIÄ HOITAVIEN ORGANISAATIOIDEN JA TUTKIMUSLAITOSTEN TIEDOT JOTKA LIITTYVÄT POIKKEUSLUVAN HAKUPERUSTEESEEN

Poliisilta saadun selvityksen mukaan tällä hetkellä hakemusalueella ei ole suteen liittyviä poliisin määräyksiä eikä toimenpiteitä käynnissä. 15.1.2024 - 15.2.2024 Mynämäen kunnan alueelta on tullut 7 yhteydenottoa hätäkeskukselle koskien susia. Näistä 6 on hakemusalueelta.

TOIMENPITEET, JOTKA POIKKEUSLUVAN SIJAAN VOITAISIIN TOTEUTTAA

Kyseessä olevat sudet ovat valinneet pysyväksi elinalueeksiosittain tiheästi asuttua avointa maaseutumaisemaa. Sudet ovat tottuneet ihmisiin ja ihmisen asuttamaan ympäristöön. Alueella ei ole yksittäistä ravintokohdetta, joka houkuttelisi susia puoleensa ja joka olisi poistettavissa tilanteen ratkaisemiseksi. Perusongelmana on kuitenkin se että, sudet ovat menettäneet ihmisarkuutensa ja oleskelevat myös päiväsaikaan alueella, jossa on paljon ihmisiä. Tilanne aiheuttaa pysyvän kasvavan riskitilanteen

ihmisten turvallisuudelle. Riskin hallitsemiseksi tarvitaan toimenpiteitä, jotka muuttavat susien käyttäytymistä.

Ko. olevat sudet eivät ole muuttaneet käyttäytymistään toistuvista karkotuksista huolimatta.

Edeltävät viranomaispäätökset

Suomen riistakeskus on tehnyt alueelle karkotuslupapäätöksen 5.1.2023.

Luvan perusteella on tehty viisi onnistunutta ja raportoitua karkotusta 9.1.2024, 13.2.2024, 15.2.2024, 17.2.2024 ja 23.2.2024 (SRVA-tehtävä)

Mynämäen kunnan metsäisissä pohjoisosissa on ollut pysyvä susireviiri vuodesta 2004. Susitietoa on levitetty Suomen riistakeskuksen ja Mynämäen riistanhoitoyhdistyksen kautta aktiivisesti jo monen vuoden ajan myös kunnan asukkaille. Erityisesti riistanhoitoyhdistyksessä ja metsästäjien keskuudessa on varsin kattavaa ja hyvää tietoa nykyaikaisesta susikannan hoidosta ja suden biologiasta. Viime vuosina susitietoisuutta on myös lisätty SusiLife-hankkeen kautta. Mynämäen kunnan alueella ihmiset ovat jo monella tavalla sopeutuneet elämään susien kanssa. Ongelma on todellinen eikä perustu tietämättömyyteen tai puutteelliseen tietoon. Ongelma ei ole ratkaistavissa lisävalistustyöllä.

Korkein hallinto-oikeus on vuosikirjaratkaisussa KHO:2020:29 todennut seuraavaa:

Suomen riistakeskus oli myöntänyt metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä poikkeuslupan yhden suden tappamiseen Varsinais-Suomessa sijaitsevalla alueella. Alueelta oli kirjattu runsaasti havaintoja susista läheltä asutusta valoisaan aikaan. Asukkaat olivat susihavaintojen aiheuttaman huolen takia ryhtyneet järjestämään lapsille koulukyytejä ja vähentämään luonnossa liikkumista. Korkeimmassa hallinto-oikeudessa oli luonnonsuojeluyhdistyksen valituksesta ratkaistavana, oliko poikkeuslupa voitu myöntää mainitusta syystä. Korkein hallinto-oikeus totesi, että asukkaiden kokemaa huolta turvallisuudesta ei yksin riittänyt perusteeksi poikkeuslupan myöntämiselle. Kun susien ihmisarkuuden vähentymisestä ja liikkumisesta asutuksen läheisyydessä valoisaan aikaan oli runsaasti havaintoja ja asukkaat olivat niiden vuoksi ryhtyneet jo muuttamaan käyttäytymistään, kyse oli sellaisesta metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettusta yleistä turvallisuutta koskevasta pakottavasta tilanteesta, joka edellytti viranomaisilta toimenpiteitä uhan torjumiseksi. Poikkeuslupan myöntämisestä yleisen turvallisuuden kannalta pakottavista syistä oli tässä tapauksessa tuettu selvin ja täsmällisin perustein siten kuin unionin tuomioistuimen luontodirektiivin 16 artiklaa koskevassa oikeuskäytännössä oli edellytetty. Poikkeuslupan myöntäminen ei edellyttänyt, että kyse olisi ollut välittömästä ja konkreettisesta uhkatilanteesta. Viimeksi mainitussa tapauksessa myös poliisilla on poliisilain nojalla valtuudet ryhtyä toimenpiteisiin. Edellytyksenä poikkeuslupan myöntämiselle oli lisäksi, että susien karkottamiseksi ei ollut muuta tyydyttävää ratkaisua. Asiassa oli selvitetty, että susia oli ensin pyritty karkottamaan susikannan hoitosuunnitelman mukaisesti muilla keinoilla. Karkotukset eivät olleet kuitenkaan muuttaneet susien käyttäytymistä. Korkein hallinto-oikeus katsoi, että muuta tyydyttävää ratkaisua ei tässä tapauksessa ollut. Poikkeuslupan myöntäminen edellytti vielä, että poikkeuslupa ei vaikeuttanut lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä sen luontaisella levinneisyysalueella. Kun otettiin huomioon yhden suden tappamiseen myönnetyn poikkeuslupan ehdot ja arvioidut vaikutukset, poikkeuslupa ei entisestään huonontanut susikannan

epäsuotuisaa suojelun tasoa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan poikkeuksen hyväksyminen oli tällaisessa tilanteessa mahdollista.

Maa- ja metsätalousministeriön laatiman Suomen susikannan hoitosuunnitelman mukaan Suomessa ei suoriteta suden siirtoistutuksia. Jos sudet siirrettäisiin muualle, ongelmat jatkuisivat todennäköisesti uudella alueella, koska kyseiset sudet ovat oppineet liikkumaan toistuvasti pihossa.

RAJATTU ALUE

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n mukaan poikkeuslupa myönnetään vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetyt poikkeusluvan myöntämisedellytykset täyttyvät.

Päätösharkinnassa on otettu huomioon susien aiheuttamat toistuvat pihakäynnit sekä pihakäynneistä ja ihmiskohtaamisista aiheutuva turvallisuusuhka. Poikkeuslupa on myönnetty toistuvien pihakäyntien kohteena olevalle Kivikylä /Mynämäki /Mietoinen alueelle, joka on rajattu hakemuksen ja päätöksen liitteessä olevassa karttakuvassa. Alue on hieman suurempi kuin karkotuslupapäätöksessä sisältäen nyt myös Askaisten taajaman lähialueet. Rajauksen ulkopuolelle jää oletetut ja vakituisesti asutut susireviirit. Rajauksella voidaan varmistua mahdollisimman hyvin siitä, että pyynti kohdistuu juuri ko. oleviin susiin, jotka oleskelevat tiheästi asutulla maaseutualueella ja taajamien läheisyydessä.

Suomen riistakeskus katsoo tällöin edellytysten täyttyvän siten, että poikkeuslupa voidaan myöntää päätöksen mukaisesti rajatulle alueelle.

POIKKEUSLUPA-AIKA

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 5 §:n mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää korkeintaan 21 vuorokauden ajaksi. Suomen riistakeskus katsoo, että poikkeuslupa on tarpeen myöntää tälle ajanjaksolle tehokkaan pyynnin mahdollistamiseksi.

Pidemmällä ajanjaksolla pyynnin kohteena oleva yksilöt liikkuvat todennäköisemmin pyyntialueen sisällä ja ne voidaan havaita varmemmin. Lisäksi yksilö voidaan saada todennäköisemmin pyydetyksi, koska voidaan tehdä useampia pyyntiyrityksiä ja muuttaa ja kehittää tarvittaessa pyyntitaktiikkaa.

SALLITTU PYYNNIN MÄÄRÄ

Poikkeuslupa on myönnetty hakemuksen mukaisesti yhdelle sudelle. Ko sudet eivät ole lisääntyvä pari tai lauma. Suomen riistakeskus katsoo, että tämänhetkinen tilanne huomioiden on todennäköistä, että haluttu tulos on saavutettavissa yhden suden poistamisella.

VALOPOIKKEUS JA POIKKEUS KÄYTTÄÄ AJAVAA KOIRAA

Poikkeuksilla varmistutaan, että vaikeissa olosuhteissa, luvan ollessa voimassa ainoastaan 21 päivää, poikkeuslupa voidaan myös tehokkaasti käyttää.

TOIMENPITEISIIN OSALLISTUVIEN MÄÄRÄ JA

METSÄSTYKSENJOHTAJAT

Suomen riistakeskus katsoo tarkoituksenmukaiseksi, että kerrallaan toimenpiteisiin osallistuvien henkilöiden määrä rajataan tässä tapauksessa 40 henkilöön ja että toimenpiteisiin nimetään metsästyksenjohtaja ja tarvittava määrä apujohtajia, koska tuolloin toimenpiteisiin osallistuvia voidaan tehokkaasti johtaa ja toimenpiteet tapahtuvat turvallisesti. Edellä mainitun perusteella osallistujien määrä rajataan 40 henkilöön.

Metsästyslain 30 §:n ensimmäisen momentin mukaan suden poikkeusluvan saajan on nimettävä metsästyksen johtaja ja tarvittava määrä varajohtajia. Metsästyksen osallistuva henkilö on velvollinen noudattamaan metsästyksen johtajan antamia määräyksiä, ja metsästyksen johtaja saa kieltää metsästyksen osallistumisen henkilöltä, joka ei noudata annettuja määräyksiä.

Metsästysasetuksen 23 §:n kolmannen momentin mukaan suden metsästyksen johtajan tulee 1) suunnitella käytännön metsästystapahtumat; 2) antaa metsästyksen osallistuville tarvittavat määräykset metsästyksestä ja siinä noudatettavista turvallisuustoimenpiteistä; 3) huolehtia, että poikkeusluvan ehtoja ja metsästystä koskevia säännöksiä noudatetaan. Suden metsästyksen johtajasta ja varajohtajista on poikkeusluvan saajan ilmoitettava kirjallisesti ennen metsästyksen alkamista asianomaiselle riistanhoitoyhdistykselle.

Seuruemetsästyksessä on joko metsästyksen johtajan tai varajohtajan oltava läsnä, mikäli metsästys tapahtuu muuten kuin vahtimalla.

Seuruemetsästyksellä tarkoitetaan metsästystapahtumaa, jossa on läsnä useampi kuin yksi metsästäjä.

MUUT PÄÄTÖKSESSÄ ANNETUT EHDOT

Susi kuuluu EU:n luontodirektiivin (92/43/ETY) liitteen IV a kohdassa mainittuihin yhteisön tärkeänä pitämiin, tiukkaa suojelua vaativiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden pyydystäminen ja tappaminen on lähtökohtaisesti kiellettyä. Tiukasta suojelusta voidaan kuitenkin poiketa luontodirektiivin 16 artiklan mukaisin perustein.

Metsästyslain 41 a §:n 1 momentin sanamuoto - voidaan myöntää - osoittaa, että Suomen riistakeskuksella on harkintavaltaa poikkeuksen myöntämisessä. Näin ollen päätökset perustuvat myös tarkoituksenmukaisuusharkintaan, eikä poikkeuslupia ole pakko myöntää, vaikka muodolliset edellytykset poikkeusluvan myöntämiseksi täyttyisivät.

Suomen riistakeskuksen harkintavaltaa rajaavat luontodirektiivissä mainittujen myöntämisperusteiden lisäksi niiden tulkintasisältö, mikä on muotoutunut oikeuskäytännön ja luontodirektiivin tiukkaa suojelua koskevan komission ohjeasiakirjan kautta. Ohjeasiakirja ei ole oikeudellisesti sitova, mutta siinä esitetty voidaan ottaa huomioon säännöksiä tulkittaessa. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen (nykyinen Euroopan unionin tuomioistuin) asiassa C-6/04 (Euroopan yhteisöjen komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta) antamasta ratkaisusta ja luontodirektiivin säännösten sanamuodosta seuraa, että poikkeamisen edellytyksiä on tulkittava tiukasti niin, että luontodirektiivissä edellytetty tulos saavutetaan.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen 4 §:n 1 momentin mukaisesti pyynti pitää kohdistaa sille rajatulle

alueelle, jolla poikkeuslupan myöntämisedellytykset täyttyvät. Pyynnin valikoivuus ja rajoittuneisuus toteutuu päätöksen asettamisissa alueellisissa, ajallisissa ja määrällisissä rajoissa sekä päätöksen mukaisesti toteutetuina pyyntimenettelyinä.

Edellä mainituiden seikkojen takia ja Suomen susikannan hoitosuunnitelmaan sekä muihin säännöksiin ja oikeuden ratkaisuihin perustuen Suomen riistakeskus on:

1. rajannut poikkeuslupa-alueen todetulle toistuvia pihakäyntejä aiheuttavan susien elinalueelle siten, että pyynnillä ei ole haitallista vaikutusta suotuisan suojelun tason säilyttämiseen tai sen saavuttamiseen lajin luontaisella levinneisyysalueella.
2. rajannut ja kohdistanut pyynnin toistuvia pihakäyntejä aiheuttaviin susiyksilöihin. Pyynti on mahdollista aloittaa vasta, kun on todettu suden liikkuneen pihapiirissä tai sen läheisyydessä
3. pyynti voidaan toteuttaa siten, että vahditaan piha-alueella tai pihahavainnon jälkeen varmistetaan, jäljittämällä kytketyllä koirilla tai lumessa näkyviä jälkiä seuraamalla katkeamattomalla jäljityksellä, että pyynnin kohteena on pihapiirillä vierailut susi. Vasta tämän jälkeen voidaan ajavaa koiraa käyttää.
4. rajannut poikkeuslupa-ajan 21 vuorokaudeksi, mikä on ns. poikkeuslupa-asetuksen suurin sallima poikkeuslupa-aika, koska talviaikaiset olosuhteet voivat vaihdella hyvin paljon ja liian tiukat aikarajat voisivat hankaloittaa muutenkin vaativaa ja valikoivaa metsästystä.
5. asettanut rajauksen henkilömäärälle, joka voi osallistua pyyntiin kerrallaan yhdessä pyyntitapahtumassa toistuvia pihakäyntejä aiheuttavien susiyksilöiden elinalueella. Pyyntiyritykseen saa osallistua kerrallaan korkeintaan 40 henkilöä.
6. asettanut ehdon, että ennen pyyntiin ryhtymistä ja jokaisesta pyyntiin lähdöstä on etukäteen ilmoitettava osallistuvien nimet sekä pyyntialue Suomen riistakeskukselle ja alueen poliisilaitokselle. Lisäksi jokaisen pyyntipäivän jälkeen tulee tehdä ilmoitus jahdin päättymisestä edellä mainituille tahoille.
7. asettanut ehdon pyynnin tuloksen ilmoittamisesta Suomen riistakeskukselle ja poliisille ja
8. asettanut ehdon, että poikkeuslupan nojalla saaliiksi saatu susi on toimitettava Luonnonvarakeskukselle, sillä metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan perusteella saaliiksi saatu susi kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle.
9. asettanut ehdon, että poikkeusluvalla tapahtuvaan suden pyyntiin on valittava metsästyksen johtaja ja tarpeellinen määrä varajohtajia.

YHTEENVETO JA TAPAUSKOHTAISET PERUSTELUT

Hakija on hakenut karttaan rajatulle alueelle poikkeuslupaa yhden suden pyydystämiseksi metsästyslain 41 a §:n 1 momentin 3 kohdan perusteella. Havaintojen mukaan alueella on poikkeavasti käyttäytyviä vaaraa aiheuttavia susia.

Yleistä turvallisuutta heikentävissä tilanteissa, jotka eivät ole poliisilain soveltamisen näkökulmasta välittömiä, mutta jotka kuitenkin ovat toistuvia, on Suomen riistakeskuksella toimivalta arvioida tilannetta ja toimia metsästyslaissa säädetyin edellytyksin. Suomen riistakeskus on arvioinut, että ko. tilanne on juuri edellä mainitun kaltainen.

Viisi karkotusta on suoritettu yhdellä päätöksellä. Päätöksellä ei olla saavutettu haluttua vaikutusta susien käyttäytymiseen, Poikkeuslupan

myöntäminen yhden suden tappamiseksi on perusteltua yhä jatkuvien ongelmien ratkaisemiseksi. Pihoilla toistuvasti liikkuvien susien poistolla on saatu aikaisemmin näyttöä siitä, että ongelma on pystytty siten ratkaisemaan.

Suomen riistakeskus on päätöstä tehtäessä arvioinut seikkaperäisesti muun tyydyttävän ratkaisun käyttöä, jota voitaisiin käyttää ongelman ratkaisemiseen poikkeuslupan sijaan. Suomen riistakeskus katsoo analyysin perusteella, että ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua kuin sallia poikkeuslupan nojalla yhden suden tappaminen.

Suomen riistakeskuksen susihavaintoihin perustuvan kartta-analyysin sekä Luonnonvarakeskuksen julkaisemassa kanta arviossa perustuen Mynämäki Mietoinen hakemusalueella, jolla tämän poikkeuslupan kohteena oleva kaksi susiyskilöä elää, on rajattavissa ympäröivistä susireviireistä. Poikkeuslupa-alueen rajauksella ja lupaan sisällytetyillä ehdoilla Suomen riistakeskus on kohdistanut poikkeusluvalla tapahtuvan pyynnin, juuri toistuvia pihakäyntejä aiheuttaviin yksilöihin.

Suomen riistakeskus on vertaillut edellä esitettyjä asioita suojattavan eli tässä tapauksessa suden etuun, joka kuuluu yhteisön luontodirektiivissä tärkeänä pidettävään, tiukkaa suojelua vaativaan lajiin. Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan suden aiheuttamat toistuvat pihakäynnit sekä niiden negatiiviset vaikutukset ihmisten perusoikeuksien toteutumiselle sekä oikeus turvalliseen elinympäristöön ovat niin painavia ja pakottavia syitä suhteessa suden etuun ja ottaen samalla huomioon korkeimpien laillisuusvalvojien kannanotot susiasioissa, että poikkeuslupan myöntämisen perusteet katsotaan täyttyvän tässä nimenomaisessa tapauksessa.

Suomen riistakeskuksen näkemyksen mukaan yhden suden poistaminen poikkeuksellisesti käyttäytyvästä parista ei vaaranna luontodirektiivissä edellytetyn suotuisan suojelun tason saavuttamista.

Poikkeuslupaan on myös asetettu ehtoja, joilla turvataan, että pyynti kohdistetaan vaaraa aiheuttaviin yksilöihin.

Edellä esitettyjen seikkojen perusteella Suomen riistakeskus katsoo, että vallitsevissa olosuhteissa poikkeuslupa on myönnettävä yhdelle sudelle yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle, sillä ongelmaan ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua, eikä poikkeamisella haitata suotuisan suojelun tason säilymistä tai sen saavuttamista lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Päätöksen täytäntöönpano

Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentin mukaan päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, jos laissa tai asetuksessa niin säädetään tai jos päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön heti, tai jos päätöksen täytäntöönpanoa ei yleisen edun vuoksi voida lykätä.

Riistahallintolain (158/2011) 31 §:n 2 momentin mukaan yksittäistä lupaa koskeva Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta. Lisäksi Suomen riistakeskus katsoo, että tämä päätös on luonteeltaan sellainen, että se on pantava täytäntöön lainvoimaa vailla olevana, koska poikkeuslupa yleistä turvallisuutta vaarantavien susien metsästämiseksi menettäisi merkityksensä, jos sitä ei voisi panna täytäntöön.

heti päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien.

Edellä olevan perusteella tämä Suomen riistakeskuksen päätös voidaan panna täytäntöön päätöksessä mainitusta ajankohdasta lukien. Riistahallintolain 31 §:n 2 momentin nojalla muutoksenhakuviranomainen voi kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöönpanon.

Oikeusohjeet

Päätöstä tehtäessä on sovellettu seuraavia oikeusohjeita:

metsästyslain (615/1993) 41 §:n 1, 3 ja 5 momentti, 41 a §:n 1 ja 2 momentti, 51 §:n 1 momentti ja 90 §, riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 4 momentti ja 31 §:n 2 momentti, oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 122 §:n 3 momentti, metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (452/2013) 1 §, 2 §:n 1 ja 3 momentti, 4 §:n 1 ja 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 7 §:n 1 ja 3 momentti, valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §, 11 a § ja 11 b §, maa- ja metsätalousministeriön asetus Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 (1019/2023) 1 §:n 7 kohta

Muutoksenhaku

Suomen riistakeskuksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta alueella toimivaltaiselta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Valitusosoitus on päätöksen liitteenä.

Käsittelymaksun määräämisen osalta valittaja voi vaatia valtion maksuperustelain (150/1992) 11 b §:n nojalla oikaisua Suomen riistakeskukselta. Oikaisuvaatimusosoitus on päätöksen liitteenä.

LISÄTIEDOT

Lisätietoja päätöksestä antaa:

Jörgen Hermansson 0294312342 jorgen.hermansson@riista.fi

SUOMEN RIISTAKESKUS
Julkiset hallintotehtävät

Marko Paasimaa
Lupahallintopäällikkö

Jörgen Hermansson
vs. riistapäällikkö

Päätös on allekirjoitettu koneellisesti riistahallintolain (158/2011) 8 §:n 5 momentin nojalla.

Päätös hakijalle sähköisen palvelun kautta.

JAKELU

Tiedoksi:
LAITILAN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
MYNÄMÄEN ALUEEN RIISTANHOITOYHDISTYS
LUONNONSUOJELUYHDISTYS TAPIOLA SATAKUNTA -

VARSINAIS-SUOMI RY
SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON VARSINAIS-SUOMEN PIIRI
RY.
LOUNAIS-SUOMEN POLIISILAITOS
VAKKA-SUOMEN RIISTANHOITOYHDISTYS
KALANNIN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
METSÄSTÄJÄLIITTO, VARSINAIS-SUOMEN PIIRI
MASKUN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
PÖYTYÄN SEUDUN RIISTANHOITOYHDISTYS
LUKE SUURPETONÄYTTEET
REVIIRIYHTEISTOIMINTARYHMÄ

MAKSU

Päätös hakijalle käsittelymaksutta.

LIITTEET

LIITE 1: poikkeuslupa-alue
LIITE 2: Luke susitietolomake
LIITE 3: Luke ohjeet

VALITUSOSOITUS

(Riistahallintolaki 31.1 §)

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen.

Valituksen sisältö

Valituksessa on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- vaatimusten perustelut
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Valituksessa on lisäksi ilmoitettava valittajan nimi ja yhteystiedot. Jos puhevaltaa käyttää valittajan laillinen edustaja tai asiamies, myös tämän yhteystiedot on ilmoitettava.

Valituksessa on ilmoitettava myös se postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite).

Valituksen liitteet

Valitukseen on liitettävä:

- valituksen kohteena oleva päätös valitusosoituksineen
- selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedoksi, tai muu selvitys valitusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle.
- asiamiehen valtakirja, jollei oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetussa laissa toisin säädetä

Valituksen tekeminen ja valitusajanka

Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Valitusajan laskeminen alkaa tiedoksisaantipäivää seuraavasta päivästä.

Tiedoksisaantipäivä lasketaan seuraavasti:

- jos päätös on postitettu tavallisena kirjeenä, sen katsotaan annetun tiedoksi seitsemäntenä päivänä postituspäivästä, jollei muuta ilmene
- jos päätös on annettu tiedoksi sähköisenä viestinä, sen katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä
- jos päätös on lähetetty postitse saantitodistusta vastaan, tiedoksisaantipäivä ilmenee saantitodistuksesta
- jos päätös on luovutettu asianomaiselle, asianomaisen asiamiehelle tai lähetille, tiedoksisaantipäivä ilmenee päätöksessä olevasta leimasta
- jos päätös on toimitettu tiedoksi muulla tavalla jollekin muulle henkilölle kuin päätöksen saajalle (sijaistiedoksianto), katsotaan päätöksen saajan saaneen päätöksen tiedoksi kolmantena päivänä tiedoksianto- tai saantitodistuksen osoittamasta päivästä

Valituksen toimittaminen

Valitus on toimitettava valitusajassa toimivaltaiselle hallintotuomioistuimelle. Valituksen voi toimittaa hallinto-oikeudelle henkilökohtaisesti, lähetin tai asiamiehen välityksellä. Valituksen voi toimittaa myös postitse, sähköpostitse tai telekopiona hallinto-oikeuden kirjaamoon, tai sähköisen asiointipalvelun kautta (<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>). Valitusasiakirjojen on oltava perillä hallinto-oikeudessa valitusajan viimeisenä päivänä klo 16.15 mennessä. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusajaka jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän viraston aukioloajan päättymiseen.

Käsittelymaksu

Hallinto-oikeuden päätöksistä voidaan periä oikeudenkäyntimaksu tuomioistuinmaksulain (1455/2015, <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>) mukaisesti. Ajantasainen tieto oikeudenkäyntimaksuista löytyy <https://oikeus.fi/tuomioistuimet/fi/index/asiointijulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksut/hallinto-oikeudessa.html>.

Hallinto-oikeuden osoite

Postiosoite: Turun hallinto-oikeus, PL 32, 20101 Turku
Käyntiosoite: Turun hallinto-oikeus, Sairashuoneenkatu 2-4, Turku
Sähköposti: turku.hao@oikeus.fi
Puhelin: 029 56 42410 Faksi: 029 56 42414

OIKAISUVAATIMUSOSOITUS

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:n sekä Suomen riistakeskuksen ja riistanhoitoyhdistysten julkisten hallintotehtävien maksuista vuosina 2024 ja 2025 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1019/2023) 1 §:n perusteella määrätyn maksun määrittämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia siihen valtion maksuperustelain 11 b §:n nojalla oikaisua. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti.

Oikaisuvaatimuksen sisältö

Oikaisuvaatimuksessa, joka osoitetaan Suomen riistakeskukselle, on ilmoitettava seuraavat asiat:

- vaatimuksen tekijän nimi ja tarvittavat yhteystiedot (postiosoite ja puhelinnumero tai sähköpostiosoite, joihin asiaa koskevat ilmoitukset voidaan toimittaa)
- päätös, johon haetaan oikaisua, sekä se, millaista oikaisua vaaditaan ja millä perusteilla sitä vaaditaan.

Jos vaatimuksen tekijän puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos oikaisuvaatimuksen laatijana on joku muu henkilö, oikaisuvaatimuskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja tarvittavat yhteystiedot.

Oikaisuvaatimuskirjelmän liitteet

Oikaisuvaatimuskirjelmään on liitettävä:

- päätös, johon maksun periminen perustuu, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi, tai muu selvitys oikaisuvaatimusajan alkamisen ajankohdasta
- asiakirjat, joihin vaatimuksen tekijä vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu Suomen riistakeskukselle
- asiamiehen valtakirja, mikäli asiamiehenä ei toimi asianajaja tai yleinen oikeusavustaja.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Jos oikaisuvaatimusta ei ole tehty määräajassa, oikaisuvaatimus jätetään tutkimatta.

Oikaisuvaatimuskirjelmän toimittaminen

Oikaisuvaatimuksen voi toimittaa Suomen riistakeskukselle henkilökohtaisesti, postitse maksettuna postilähetyksenä taikka asiamiestä tai lähettiä käyttäen. Postittaminen tai muu toimittaminen tapahtuu lähettäjän vastuulla. Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Suomen riistakeskukselle ennen kuuden kuukauden määräajan päättymistä, jotta vaatimus voidaan tutkia. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, määräaika jatkuu kuitenkin vielä seuraavan arkipäivän.

Käsittelymaksu

Oikaisuvaatimukseen annettava päätös on maksuton.

Yhteystiedot

Suomen riistakeskuksen yhteystiedot löytyvät päätöksen etusivulta.